

РЕШЕНИЕ

№ 35076

гр. София, 11.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 03.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10547** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на С. Е. А. от [населено място], срещу заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-103 от 10.08.2026г. на Директора на ДСП – В., с която дъщерята на жалбоподателката К. Б. К. е настанена в семейството на сестра ѝ М. Б. К., живуща в [населено място], до навършване на 18 год. или промяна в обстоятелствата и произнасяне на съда с решение.

Жалбоподателят посочва, че наложената мярка – настаняване в семейство на роднини, е наложена без изясняване на фактите по случая от страна на административния орган. Не е направено проучване на възможностите на майката да се грижи за детето си, за условията в семейното жилище, за родителския ѝ капацитет. Не е взето предвид, че до момента детето е отглеждано без сигнал за риск в ОЗД. Кризата е настъпила след смъртта на баща ѝ и претенциите на сестрата на К. за наследството. Самата тя е разведена има две момчета, които отглежда сама, и няма възможност да се грижи за дъщерята на жалбоподателя. Освен това тя принуждава детето да изисква от майката ключовете на колата и да ѝ даде телефон. Освен това след издаване на процесната заповед детето продължава да се прибира вкъщи, да почива, да се храни. Поради това моли съдът да отмени процесната заповед. В съдебно заседание дава обяснение, че откакто е с бащата на К., всеки месец му давала по 900 лв. Работи на две работи, за да може да му дава пари, защото бил закъсал с комар. Когато сестрата живеела с тях, жалбоподателката извеждала бебето на улицата, защото плачело от колики, за да не ѝ пречи да спи. Жалбоподателката я кърмила на улицата. Покривала дълговете на бащата на К. в казиното, към топлофикация, Софийска вода и др. Детето винаги било добре облечено и обуто, нахранено. Когато искало пари, му давала. Давала му по 25 евро и да пазарувала с нейната карта от „Хепи“, по 50-100 евро да си събира

пари за шкафове. Когато я нямало вкъщи, знаела, че спи при нейна приятелка. Подробни съображения излага в писмена защита по съществото на спора.

Ответникът - Директора на ДСП – В., редовно уведомен, в становище от 31.08.2026г. оспорва жалбата. Твърди, че на 31.07.2026г. е постъпил сигнал от НТЛД, подаден от К. К., че е скарана с майка си и е в риск. Изложени са твърдения, че майка ѝ я е заплашила с убийство, посегнала ѝ е с чук, а след това е влязло в стаята с нож и е заявила, че ще самоубие. Проведена е среща с детето, което е заявило, че баща ѝ е полагал основно грижи за нея, но същият е починал на 29.07.2026г. На срещата са забелязани белези от насилие по врата на детето, които същото е заявило, че са от майката. Сестра ѝ е изявила желание да полага грижи за нея. Майката е отрекла всичко това и е заявила, че сестра ѝ настройва детето, за да вземе имотите на семейството. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Заинтересованата страна К. Б. К., със съгласието на попечителя си М. Б. К., редовно уведомена, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Заявява, че иска да живее при сестра си до навършване на 18 години. След това апартаментът на баща ѝ ще остане за нея, като със сестра си ще оформят документите. Не желае майка ѝ да живее там.

Заинтересованата страна М. Б. К., редовно уведомена, моли да се отхвърли жалбата. Заявява, че иска най-доброто за К.. Казвала ѝ е, че ще я подкрепя и ще ѝ бъде опора. Дава обяснения, че е дъщеря от предходен брак на баща ѝ. Живеела е заедно при тях преди да се роди К. и след това до нейната 3-годишна възраст. Майка ѝ я гледала в периода на майчинството. Когато К. била болна и не била на градина, баща ѝ я гледал. Много пъти правила забележка на майката на К., че не се държи добре с дъщеря си.

СПП – редовно призована, не се представлява.

След като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 31.07.2026г. е подаден сигнал на НТЛД от К. К., която е заявила, че майка и я е заплашила с чук и ѝ е казала, че ще я убие. Проведена е среща с детето и със сестра му. На тази среща детето е заявило, че през нощта между 30.07. и 31.07.2026г. майка и я е заплашила с чук, като впоследствие е влязла в стаята ѝ и е заявила, че ще самоубие. След погребението на баща ѝ на 31.07.2026г. майка ѝ си е тръгнала и към настоящия момент няма информация за местонахождението ѝ. Сестра ѝ е заявила, че иска да се грижи за нея. На срещата са установени белези от насилие по врата на детето, за които е споделило, че са от майката. Детето е заявило, че баща ѝ основно е полагал грижи за нея от раждането ѝ. Майка и винаги е била агресивна, но баща ѝ, докато е бил жив, я е укротявал. Сестра ѝ живее в гарсонiera с двете си деца и работи като хигиенистка в Н.. Горните обстоятелства са посочени в доклад за оценка на случай изх. № СЛ/Д-С-В3/1813-001 от 31.07.2026г. Поради това и на основание чл.25, ал.1, т.4 от ЗЗДет. е издадена заповед № ЗД/Д-С-В3-096 от 31.07.2026г. на директора на ДСП – В., с която детето е настанено временно в семейството на М. Б. К. за срок от 10 дни.

На 10.08.2026г. е съставен нов доклад за оценка на случай от началник ОЗД при ДСП В.. От него е видно, че е проведен разговор с майката г-жа А., която е отрекла, че всички това се е случило, като на 30.07. се е прибрала от работа и е заспала. По данни на майката сестрата на детето я настройва срещу нея, защото има претенции за наследството на баща им. Отправено е запитване до ДСП – С., от където е получена информация, че К. се чувства добре при сестра си, която има възможност да се грижи за нея. Средният ѝ месечен доход е 900 евро. Живее в преустроена гарсонiera, като двамата ѝ сина спят в кухнята, а двете сестри – във всекидневната. Личните вещи на К. са подредени в шкаф в коридора. Относно майката е посочено, че същата работи като електромотокарист в логистична база на „З.“ в [населено място], и отделно извършва ремонти –

шпакловане. Същата издържа семейството и е помагала и на сестрата на дъщеря й. Друга нова информация не е събирана.

На база горната фактическа обстановка и на основание чл. 25, ал.1, т.4 от ЗЗДет. е издадена процесната заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-103 от 10.08.2026г. на Директора на ДСП – В., с която е продължено настаняването на детето при сестра му до навършване на 18 год. или промяна в обстоятелствата и произнасяне на съда с решение. Прието е, че е налице риск за живота и здравето на детето, както и че същото се нуждае от сигурна и безопасна среда и адекватни грижи съобразно възрастта. По делото няма данни за дата на съобщаване на заповедта на жалбоподателя. Жалбата е подадена на 19.08.2026г.

По делото е представен протокол от 12.08.2026г. от органа по настойничеството и попечителството при СО, р-н „И.“, с който на основание чл. 153, ал.2 от Семейния кодекс (СК) заинтересованата страна М. К. е назначена за попечител на непълнолетната К. Б. К.. В този смисъл е издадено удостоверение на л.10, което важи до 31.12.2026г. С молба на жалбоподателя от 31.08.2026г. са представени: препис – извлечение от акт за смърт на Б. К. К. от 29.07.2026г.; удостоверение за семейно положение на жалбоподателката – неомъжена; разпечатки от вайбър комуникация, която жалбоподателката твърди, че е между нея и дъщеря й; снимка от стая, която жалбоподателката твърди, че е стаята на дъщеря й, с оставен на леглото телефон и фактура за закупуването му; надпис, който жалбоподателката твърди, че е на стената на детската стая и е направен след настаняване на детето при сестра му; молба от жалбоподателката от 19.08.2026г. до ДСП – В. за предоставяне на социални услуги за преодоляване на емоционалната криза в семейството – консултация с психолог и фамилна медиация, и извършване на оценка на родителски капацитет. Представен и доклад на директора на ДСП С. от 31.08.2026г., от който е видно, че е проведена среща с детето. Същото е заявило, че се чувства спокойно и щастливо, посочва че е близка с баща си, която често се е грижела за нея в ранна възраст, и иска да живее при нея докато навърши 18 год. Двете разговарят спокойно, изслушват се и показват емоционална връзка. Сестрата може да полага грижи за нея.

По делото на основание чл. 15, ал.6 от ЗЗДет. е изслушано детето К. Б. К. на 17 год., конституирано като ЗС, в присъствието и със съгласието на попечителя й на основание чл. 28, ал.2 от ГПК и на социален работник от ДСП – В. на основание чл. 15, ал.4 от ЗЗДет. Тя споделя, че преди да почине баща й, родителите й са работели. Той бил пенсионер, но работел, за да си допълват доходите, около 4-5 часа на ден. Майка й работела по 8 часа от понеделник до петък, а в събота и неделя казвала, че ходи да чисти. Потвърждава, че снимките на л. 63 и 64 са от апартамента, в който живее с майка си. Апартаментът бил на баща й. Той е двустаен, има още хол, стаята, в която са спели майка и баща й, и кухня, която е в антрето. Тези части не са поддържани, в тях има мравки, мръсни неща, много рядко се чисти. Тя чисти своята стая. От баща си е получавала джобни пари, когато поиска. Майка й й давала трудно – един път в месеца по 10-15 лева. Тя се карала с баща й за пари. Заради болестта той не можел да работи и помолил майка й да му дава пари. Майка й не се интересувала дали е у дома и е пускала навсякъде. Имала вечерен час – 22.30 ч., който сложил баща й и ако закъснявала, той й звънял да я пита къде е. Майка й й купила телефон през м. февруари 2026 г. К. искала да го плати, защото по това време работела в Е-Б. присъствено в склад за около 4 часа на ден. Вместо това обаче използвала спестените пари, за да отиде на екскурзия от училище. На 30.07.2026 г. още сутринта отишла при сестра си, защото там се чувствала по-безопасно, понеже майка й не била вкъщи и не искала да стои сама. Свикнала да има поне един човек вкъщи. У дома се прибрала към 8.00 – 9.00 ч. вечерта. Говорила с приятелка по телефона до 2.00 ч. сутринта. Майка й се прибрала към 2.20 ч. сутринта, влязла в стаята й и започнала да вика, защо дъщеря й държи сметка за документи,

свързани с погребението на баща ѝ. Поискала ѝ телефона, защото го смятала за нейн. Искала да го вземе, за да ѝ се моли да ѝ го върне. Тръгнала към К. и вдигнала ръце да я удари, но детето ѝ дало телефона. След това тръгнала да взима чук от торбата с инструменти, за да ѝ посегне. К. я спряла, защото е по-силна от нея. Опитала се да я ритне, а след това се опитала да я души, но не успяла, защото К. ѝ държала ръцете. Само я одраскала по врата. К. звъннала на социалните пред майка си, а след това и на сестра си. След това майка ѝ дошла с нож и заплашила, че ще се самоубие. К. знаела, че тя няма да го направи, защото я е страх, затова ѝ казала да го направи. След това майка ѝ дошла с макетно ножче и казала, че ще си среже вените. Накрая ѝ дала телефона и ѝ казала, че съжалява. На 31.07.2026 г. К. отишла при сестра си, като след погребението на баща ѝ, макар ѝ си тръгнала, а тя със сестра ѝ останали да говорят с роднини. След това отишла при сестра си и спала при нея 3 дни. Майка ми ѝ звъннала в понеделник да я пита къде е и ѝ казала, че е била извън С.. После К. отишла със сестра си при социалните. Следващите 10 дни била при сестра си. У дома за тези 10 дена ходила два пъти със сестра си - единият път когато чистела входа на блока, където е апартаментът ѝ, а другият път, за да си вземе дрехи и хигиенни вещи. Преди баща ѝ да почине рисувала на стената на детската стая, като написала да не се предава на японски. К. потвърждава, че искала ключовете от колата на баща си, защото със сестра ѝ искали да видят дали има глоби. Ключовете ѝ трябвали, защото винетката била вътре и др. документи. Майка ми каза, че ще ѝ ги даде, ако си дойде вкъщи. През 10 дни по първата заповед не е виждала майка си. След това я видяла, когато чистела входа. Почивала си на леглото, майка ѝ я питала дали иска да яде. Преди това майката по вайбър винаги към 01.00 ч. сутринта ѝ изпращала съобщения как ще се самоубие, че със сестра ѝ са алчни и ги обиждала. К. смята, че тези съобщения ги е изпращала пияна. За отношенията със сестра си си споделя, че преди баща ѝ да почине са излизали заедно с него и сестра ѝ 2 – 3 пъти в месеца. Тя не е идвала у тях, защото не канят хора в къщи, защото е мръсно. К. ходела при сестра си почти всеки ден, когато правели ремонт на банята. Не оставала там да спи. Обичала си стаята. Сега живее при сестра си, където спяла на разтегателен диван. Сестра ѝ спяла на друго легло в същата стая. Имала отделен шкафче за дрехите. Нещата за училище си ги купила от своите спестявания, защото не получава джобни пари от сестра си. Хапвали при сестра ѝ, но използвали нейните спестявания.

По делото е изслушана като свидетел В. М. П.. Същата посочва, че познава жалбоподателката от предишната им работа в „Н.“ от преди 23 години. От тогава много често се виждали, като когато се родила К., тя била непрекъснато до нея. Взимала я и вкъщи, ходела и при нея. Това било до 7-годишната ѝ възраст, като я водела и взимала от детската градина. Баща ѝ се разболял, когато К. станала на 8 години и след това известно време той я взимал от детска градина. След това за малко се върнал на работа, и после спрял да работи. Майка ѝ ходела да я взема от училище. Свидетелката посочва, че К. е отгледана като бебе в сладкарница „Смолита“, защото каката не позволявала да плаче, за да спи, защото е нощна смяна. Домът бил в много тежко състояние преди десетина години, а С. започнала да прави ремонти на всичко заради детето. Свидетелката не е присъствала на кавга или разпавии у дома им. Ходила им на гости, хапвала, защото бащата на К. обичал да готви. Било много чисто. Отношенията между С. и К. според свидетелката са приятелски. Излизали двете до магазин, каквото пожелавало детето се купувало. С. първо направила детската стая. В нея има легло, шкафчета, бюро за учене, компютър и телефон. К. била много привързана към баща си, който след като спрял да работи, я водел на училище и я връщал. След като той починал, свидетелката не могла да повярва, че детето се е изнесло. От тогава два пъти се виждала със С., която била много разстроена. От нея знаела, че детето два пъти е ходила вкъщи, хранела се е, оставяла е дрехи и си е отивала.

При тази фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА, като депозирана в срок – на 19.08.2026г. и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация по чл.27а, ал.1 от ЗЗДет., пред надлежния съд, срещу индивидуален административен акт по чл.27, ал.1 от ЗЗДет. По същество същата е ОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Административният акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.27, ал.1 от ЗЗДет. при спазване на установената писмена форма и изискуеми реквизити /чл.59, ал.2 от АПК/. Същият отговаря на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представения към административната преписка социален доклад. Изложеното в социалния доклад представлява юридическия факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него субективно административно право. Това са конкретните факти, въз основа на които същият е счел, че следва да упражни предоставената му компетентност и на базата на които се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразност на акта. Съгласно ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи. Заповедта е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му по закон правомощия и предвид настоящия адрес на детето към датата на издаването ѝ /чл. 27 ал.1 от ЗЗДет/.

Административният акт е издаден при спазване на установената писмена форма и изискуеми реквизити /чл.59, ал.2 от АПК/. Същият отговаря и на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му - чл. 27, ал.1, вр. 25, ал. 1, т. 4 и чл. 26, ал.1 от ЗЗДет, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представената административна преписка. Заповедта е мотивирана с констатациите в социалния доклад.

В хода на административното производство обаче са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Не е извършено в пълна степен проучване и оценка на сигнала по смисъла на чл. 14 от ППЗЗДет. чрез събиране на необходимата информация от семейството, детето, училището, близки и съседи на семейството на детето К. К.. Не е направена оценка на потребностите на детето, на родителския потенциал, на риска/рисковете за детето, както и на наличните ресурси за справяне съгласно чл. 16, ал.4 от ППЗЗДет. Не е изготвен план за действие, който да включва дългосрочна цел и краткосрочни цели, дейности за тяхното постигане и мерки за закрила, които да доведат до реинтеграция на детето обратно в семейството (чл.16а от ППЗЗДет.). Следва да се отбележи, че за активното събиране на информация и изготвяне на посочените документи е имало достатъчно време, защото между първата заповед за настаняване и процесната са минали 10 дни, като детето вече е било изведено от семейната среда, следователно не е било в риск и не се е налагало предприемане на спешни мерки за закрила. В този период е събрана единствено информация за местоработата и професията на майката и е проведен разговор с нея. Допуснатите нарушения на административно-производствените правила са съществени, защото същите са пречели събирането на адекватна и всеобхватна информация по случая относно: възможностите на родителя да се грижи за детето си; влиянието на настаняването върху образованието на детето и възможността му да посещава училището, в което учи; действителните ресурси за справяне на сестрата на детето;

предприемане на мерки за закрила съобразно плана за действие и с оглед молбата на майката от 19.08.2026г. за психологическа подкрепа, вкл. за предоставяне на социални услуги в общността (чл. 23, т.1, 2, 3 и 6 от ЗЗДет.). Това е довело от една страна до неизясняване на всички релевантни факти и обстоятелства /чл.35 от АПК/, а от друга – до липса на организация и мерки, които да подпомогнат изпълнението на целта по чл. 18, ал.1 от ППЗЗДет.

Нарушен е и материалния закон. В случая спрямо детето е взета мярка за закрила по чл. 27, ал.1 от ЗЗДет. - настаняване в семейство на роднини. Основанието за това е чл. 25, ал.1, т.4 от ЗЗДет. – поради това, че детето е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие. Следва да се отбележи, че ако това е било основание за издаване заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-096 от 31.07.2026г., то след преместването му при сестра му няма никакви доказателства за продължаващо насилие или опасност от увреждане на детето. Нещо повече, същото продължава да се връща в дома си, като след първите 10 дни се връща само, без сестра си. Това показва привързаността на детето към дома и липсата на страх от срещата с майка му. В този смисъл са обясненията и на детето, което заявява, че е по-силно от майка си, може да я спре, дори да я дразни и предизвиква (не реагира на заплахите за самоубийство, заплашва я, че ще отиде в районното, открито ѝ казва, че след пълнолетие майка ѝ ще трябва да напусне дома). Не са оценени и обстоятелствата, свързани с отглеждането на детето до момента – липсата на сигнали или оплаквания от страна на детето, роднини, близки или съсед; постоянната намеса в семейната среда от страна на сестрата и липсата на брак между майката и бащата, които са създали несигурност у майката, подкопали са авторитета ѝ пред детето ѝ; самият родителски капацитет на майката и възможностите ѝ за отглеждане на детето – наличието на дом и самостоятелна детска стая на детето, наличието на постоянна работа на майката и допълнителна такава, които са осигурявали отглеждането на детето дори по времето, когато баща му е бил жив предвид възрастта и заболяванията му (75% ТНР съгласно т.7 от социален доклад от 10.08.2026г.), желанието на майката да ползва социални услуги в общността – психологическа подкрепа за нея и детето за справяне с настъпилата криза след смъртта на бащата; реалните ресурси на сестрата на детето за отглеждането му – липса на достатъчно доходи, на достатъчно място за живеене, трудовата ангажираност и грижите за собствените ѝ деца, ползването на спестените от детето пари за неговото отглеждане и т.н. Съдът на основание чл. 142, ал.2 от АПК взема предвид и учреденото 2 дни след издаване на процесната заповед и на нейно основание попечителство над детето от сестра му, при липса на основание за това – налице е известна майка, която е жива, не е поставена под пълно запрещение или лишена от родителски права (по арг. от чл. 153, ал.2 от СК). Горното навежда на целенасочен план за откъсване на детето от майката не само фактически, но и правно, тъй като за извършването на каквито и да било правни действия до навършване на пълнолетие на детето вече ще е достатъчно съгласието на попечителя му, вместо на родителя му. Следва да се отбележи, че създаването и поддържането на конфликт между майката и детето, вероятно започнало още приживе на бащата, и поддържано от сестрата, е възприето безрезервно от ответника в пълно противоречие с целта по чл. 18, ал.1 от ППЗЗДет. – подпомагане на детето и семейството в зависимост от възможностите за отглеждане и възпитание на детето. Прави впечатление, че детето в обясненията си постоянно дава оценка на майка си относно

работата ѝ, хигиената в дома, грижата за нея, емоционалното ѝ състояние, употребата на алкохол и т.н. Тези оценки не се базират на факти, които детето да излага и за които да са събрани доказателства (напр. твърденията ѝ за съобщения на майка ѝ по вайбър, докато е била пияна), а на неговите представи, нагласи и субективно отношение. Освен това има склонността да предизвиква майка си и да я дразни, като демонстрира увереност и известно самодоволство, че контролира нещата, защото апартаментът ще остане за нея. Това не е привично за дете на 16 год. и показва, че системното negliжиране на майката в семейството и омаловажаване на нейната роля е възприето от детското съзнание като нещо нормално и правилно. Следва да се има предвид, че съгласно практиката на Съда по правата на човека и основните свободи, (решението *Cristescu v. R.*, № 13589/07, § 69), държавата има задължение да предприеме мерки както за подпомагане на контакта на родителите с детето, така и да защити неговите най-висши интереси. Според указанията, установени в § 1, т. 5 ДР на ЗЗДет, за да се определи кое решение ще е от "най-добър интерес на детето", трябва да се съобразят неговите физически, психически и емоционални потребности; възрастта, миналото и други характеристики; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето. В случая, в хода на административната процедура и при издаване на оспорената заповед не са съобразени възрастта и потребностите на К., нито нейните интереси съобразно възрастовите ѝ нужди без обременяване с имуществени въпроси, наследства, помощ при отглеждане на племенници и др. Най-добрият интерес на детето е да бъде отглеждано от родната си майка, която макар и преживяла трудно детство и склонна към емоционално задържане, е успяла да формира личността си като човек с трудови навици, стремеж към създаване на добри условия за детето си, желание и възможност да се грижи за него, и не представлява реална заплаха за неговото развитие и отглеждане в семейна среда. Несъмнено същата има нужда от подкрепа с набелязване на съответни мерки за възстановяване на изгубената връзка между майка и дете, защото именно тази връзка е най-важната за възпитанието и формирането на детето като личност в бъдещите му прояви в обществото.

При всички тези данни съдът счита, че спрямо детето К. незаконосъобразно е предприета мярка за закрила настаняване в семейство на сестра му съгласно заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-103 от 10.08.2026г. на Директора на ДСП – В., която следва да бъде отменена.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. Е. А. от [населено място], заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-103 от 10.08.2026г. на Директора на ДСП – В..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: